Поки небо знову стане тихим

Данило Жуковський

Поки небо знову стане тихим,
Поки стихнуть вибухи й сирени,
Ми живемо між болем і надією,
Між учора й завтрашнім спасінням.

Поки небо знову стане чистим,
Поки зорі не ховатимуться в диму,
Я шукатиму у темряві проміння,
Щоб не дати загубитися самому.

Я чекатиму звичайного світанку,
Де не треба прислухатися до небес.
Де не страшно відчинити вранці фіранку,
Де немає невимовних нових втрат.

Поки небо знову стане тихим,
Хай любов нас береже від самоти.
Хай живі повернуться до рідних,
Хай знайдуть дорогу ті, хто втратив шлях.

І колись, коли замовкнуть сирени,
Я відкрию вікно і скажу:
"Невже справді настали ті дні,
Коли більше не треба боятися?"

І нехай це буде не лише мрією.
Нехай тиша повернеться до міст.
Бо найкраща пісня після війни —
Це дитячий сміх і спокійний дім.